

til og saa dog faae dette Lovforslag ophjætt til Lov.

Berg: Jeg vil gjerne tro, at det kan være ønskeligt, at Administrationen har en saadan almindelig Bemyndigelse, som her ønskes opnaaet, men paa den anden Side er det dog ikke vist, at selve de Regler, som det ærede Udvalg har foreslaaet og som den ærede Minister har tiltraadt, ere betryggende nok i alle enkelte Tilfælde for at værne om den Enkeltes Ret. Jeg skal villig indrømme, at de Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, ere Forbedringer, men jeg er dog ikke kommen videre, end at jeg, skjøndt jeg stemmer for disse Endringsforslag og Lovforslaget idag, dog ikke afgjort er vis paa, at kunne stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Dette ligger jo ikke for nu, men jeg antyder det blot, fordi jeg ønsker, at ogsaa andre ærede Medlemmer vilde overveie, om det ikke vilde være det Rigtigste med Hensyn til dette Forhold ved særlige Love at ordne hvert enkelt Tilfælde; thi Forholdene paa de forskjellige Steder ere i Virkeligheden ofte saa forskellige, og det er nødvendigt at tage saa mange Hensyn, at jeg tror, det vilde være fuldt saa rigtigt at lade det afgjøre for hvert enkelt Tilfældes Bedømmende ved særlige Love, som at give hørt fra sig en saadan Ret.

Indenrigsministeren: Jeg glemte før at gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Christd. Amts 4de Valgkreds (Schjorring), som for Øvrigt nu er bragt mig i Erindring ved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Veile. Amts 2den Valgkreds (Berg). Man maa ikke glemme, at der altid er tre Autoriteter; thi Indenrigsministeren er altid med. Jeg tror at burde svare paa Indenrigsministeriets Vegne, at Ministeriet ikke letfindig vil give sit Samtykke til den Slags Forandringer, der kunne være af en vis Betydning for enkelte Grundeiere, og jeg har ikke det Mindste imod, at der tilføies i Lovforslaget den udtrykkelige Betingelse, at den Kommunalbestyrelse, som ikke har villet tiltræde Andragendet, skal høres, og at dette skal gjøres til en ubetinget Pligt for Indenrigsministeren, forinden han afgjør Sagen. Det er for Øvrigt ikke engang Indenrigsministeren, men Regeringen, der skal gjøre det; det er altsaa en Statsraads Sag, og jeg tror derfor, at man tør forudsætte, at der i hvert givet Tilfælde vil blive taget alle de Hensyn, som de stridende Interesser maatte forlange. Man gjør sig vistnok større Forventning om, hvad der kan udrettes ved en saadan Lov, end det i Virkeligheden vil vise sig at være Tilfældet; thi det vil næsten i alle Tilfælde dreie sig om Specialiteter, som i Reglen tør ventes at ville være afgjorte af den Kommission, som saa at sige altid er tilstede for at forberede disse Sager. Ville de Herrer kaste Blikket paa den

særlige Lov, vi have, ville De se, at den slet ikke indeholder Andet end det, der foreligger her; og som dog vistnok er det egentlige Lovgivningsthema, nemlig hvilke Bømpelser der overhovedet kan indrømmes de i Kjøbstaden optagne Beboere for en kortere eller længere Tid fra de almindelige Lovbestemmelser, som gjælde for den egentlige Kjøbstadgrund og Kjøbstadbygning.

Ordføreren: Jeg skal kun svare paa det Spørgsmaal, der blev stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen), om der i Udvalget kunde være Tilbøjelighed til at gaa videre, saaledes at Bestemmelserne om Indlemmelsen bleve noget løsere. Efter den Opfattelse, som jeg har af Udvalgets Anskuelse, er der i dette slet ingen Tilbøjelighed til videre Indrømmelser; man har hørt meget ondt ved at kunne gaa saa langt, som her er slet, men man har erkjendt, at skulde der overhovedet være en Lov af den mindste Betydning, kunde den ikke være synderlig anderledes end, som det her er foreslaaet. Øvrigt skal jeg bemærke, hvad ogsaa den høitærede Indenrigsminister allerede har sagt, at der jo ikke er Noget til Hinder for at give en særlig Lov, naar der maatte foreligge Tilfælde, hvor Forholdet ikke kunde ordnes i Kraft af denne almindelige Lov. Jeg skal hertil føie, at jeg særlig for min Part har hørt ikke ringe Betænkelighed ved at gaa ind paa denne almindelige Lov, men jeg har dog troet efter Omstændighederne at burde gjøre det, navnlig under Hensyn til, at det er hele Regeringen, som vil faae Ansvar — det bliver jo en Statsraads Sag — saa at der ikke er Grund til at være Frygt for, at Loven vil blive misbrugt.

Octavius Hansen: Jeg skal ikke negte, at jeg i det Mindste havde haabet, at faae den høitærede Indenrigsministers Tiltraeden til det Endringsforslag, som jeg bebudede, eftersom der jo i Lovforslaget, saaledes som det oprindelig var forelagt, netop ikke forbreedes Andet, end hvad jeg anser for ønskeligt. Der staar nemlig i § 1 af det oprindelige Lovforslag: „naar der fra Byraadet derom fremkommer Andragende, og dette tiltrædes enten af Landdistriktets kommunale Bestyrelse eller af mindst Halvdelen af de Grundeiere osv.“ Efter Lovforslaget var det altsaa tilstrækkeligt, at Byraadet og Landdistriktets kommunale Bestyrelse vare enige. Men efterat jeg nu ogsaa har hørt, at den høitærede Ordfører for Udvalget mener, at Udvalget bestemt vil mødsætte sig et saadant Endringsforslag, skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at stille det. Jeg maa dog bemærke, at jeg ikke finder nogen Trøst i for det Tilfælde, at det ikke vil være muligt at gjenneføre en for Øvrigt fornøstlig Indlemmelse, fordi de Betingelser, der fordrer af denne Lov, ikke kunne stilles tilstede, saa